

[Jørgen Jensen.]

ganske simpelt at gå over til en helt ny måde at budgettere på, nemlig at sige: sådan og sådan kan vi vente at samfundets økonomiske udvikling vil forme sig, og inden for rammer af denne art er det muligt at stille så og så store midler til rådighed for statens virksomhed og så lade de enkelte ministerier, de enkelte styrelser, søge at finde frem til holdbare budgetter inden for en sådan almindelig ramme. Vi mangler i hvert fald i økonomiministerens redegørelse totalt en antydning af, at han tror, at stigningen i budgetterne lader sig modificere, og jeg mangler ærlig talt også en tilkendegivelse fra økonomiministeren af, at han selv ønsker, at de skal modificeres og ikke stige så stærkt som hidtil.

Endvidere nævner økonomiministeren en række forhold, som vi er enige med ham i. Jeg er da glad for at have medvirket til det boligforlig, der vil liberalisere boligmarkedet. Jeg er da glad for de fornuftige ting, som siges — til trods for at vi i mange år har sagt det fra konservativ side helt for-gæves — om, at vi skal kunne stille mere jord til rådighed for byggeri ved at ændre og regulere zoneinddelingen. Det burde være sket for længst, så havde vi ikke haft så store prisstigninger på jord. På samme måde er der fornuftige ting vedrørende vor jordlovgivning. Jeg glæder mig da over, at økonomiministeren er villig til at fremme en liberal jordlovgivning i dette land; det konservative folkeparti har vel, hvad angår tanker i så henseende, været en af foregangs-mændene. Vi har i fuld enighed gennemført en ny og mere liberal næringslovgivning og en ny licitationslov, og handelsministeren fik også en permanent lov om indseende med priser med fuld tilslutning fra folketinget. Det kan ministrene glæde sig over, og vi andre kan da håbe på, at disse forskellige midler vil være velegnede til at gøre vort dynamiske økonomiske system så smidigt, at vi undgår flaskehalsene.

Vi har også lige gennemført en ny lov om Danmarks Statistik, der kan give bedre viden om indkomstudviklingen gennem en indkomststatistik. Det er mit parti tilhænger af, men jeg vil bare yderligere sige dette, at en sådan større viden om indkomstudviklingen inden for forskellige områder af samfundslivet også kan medføre

en risiko for, at vi får yderligere kompensationskrav.

Hvor blev opsparringen af? Ja, den blev ikke nævnt i ministerens redegørelse, den er knap nok nævnt i den i øvrigt omfangsrige betænkning. Det er synd, og det er forkert efter min mening. Jeg har indtryk af, at regeringen ikke flirter med opsparringen, er slet ikke forlovet, endsige gift med den. Det har vi jo i dag set et tydeligt eksempel på, da vi behandlede spørgsmålet om kapitalbindingsloven. Jeg tror bestemt, at en større vægt på opsparring vil kunne være et særdeles effektivt middel til at bekæmpe den inflation, som vi alle vel i princippet, og forhåbentlig også i virkeligheden, ønsker. Inflationen slår alt for meget i stykker, og den må faktisk holde op.

Baunsgaard: I sin redegørelse til folketinget vedrørende den såkaldte inflationsrapport gjorde ministeren rigtigt opmærksom på, at hovedindtrykket af rapporten må blive, at det såkaldte inflationsproblem ikke er noget specielt dansk fænomen, og heri kan man vel så konstatere, at vi har fået et resultat fra udvalget, hvis hovedkonklusion næppe kan have været overraskende for nogen.

Det er også rigtigt — som der gøres opmærksom på — at det, der har særlig interesse, er at bedømme inflationstendensen i Danmark i forhold til de lande, af hvis økonomiske udvikling vi som et land med en stærkt udviklet udenrigshandel er stærkt afhængige. Foretager man en sådan sammenligning, er det rigtigt, som økonomiministeren gjorde opmærksom på, at i den periode på vel en 10-12 år, hvor den danske ekspansion virkelig har fundet sted, har der ligesom været tale om en tredeling i udviklingen. Vi så, at vi i årene fra 1954 til 1956 havde en prisstigningstendens, der var stærkere end i de lande, af hvis økonomiske udvikling vi er så afhængige, at vi i perioden fra 1956 til 1960 havde en lavere prisstigningstendens, og at vi — hvis vi ser den periode under ét — fra 1960 til 1966 igen har haft en stærkere prisstigningstendens end i de andre lande. Men hvad den sidste periode angår, synes jeg, der er grund til at notere — og jeg mener, det er af særlig interesse at gøre det i en debat omkring inflationsproble-